

עפ"ת 27447/02/14 - אלנבארי איימן נגד מדינת ישראל

בתי המשפט

בית משפט מחוזי באר שבע

עפ"ת 27447-02-14
26 יוני 2014

לפני: כבוד השופטת טלי חיימוביץ
בעניין: אלנבארי איימן

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע (כב' השופט אופיר), בתיק 3782-06-13 מיום 1.1.14, במסגרתה דחה בקשת המערער לבטל פסק דין שניתן בהעדרו ביום 9.9.13.

כתב האישום ייחס למערער עבירה של נהיגה ביום 8.6.13, כשרישיון הנהיגה שלו פקע ביום 13.10.10, דהיינו, למעלה משישה חודשים, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

המערער לא התייצב למשפטו, ועל כן נגזר דינו בהעדר לעונשים של שמונה חודשי פסילת רישיון, פסילה מותנית וקנס כספי.

הבקשה לביטול פסק דין נדחתה.

המערער טען בבקשה, כי לא התייצב לדיון עקב טעות בתום לב, בתאריך הדיון. לגופו של עניין טען, כי רישיון הנהיגה שלו פקע ביום 18.11.11 ולא שנה קודם לכן, כנטען בכתב האישום. לטענתו, אילו היתה עובדה זו ידועה לבית המשפט קמא, ביום גזירת הדין, לא היה מחמיר כפי שהחמיר.

בית המשפט קמא, בהחלטה נשוא הערעור, דחה את הבקשה. נקבע, כי אין הצדקה לאי ההתייצבות. לגופו של עניין, תקופת הפקיעה היא שנתיים, ולכן לא נגרם למערער עיוות דין. עוד נקבע, כי לו היה בידי המערער היום רישיון בר תוקף, אז היה בסיס רלוונטי לטעון מחדש בשאלת הענישה, אך אין בידיו כזה.

ב"כ המערער מלין על קביעות אלה, וחוזר בכתב הערעור על טענתו ביחס למועד הפקיעה השגוי הנקוב בכתב האישום. עוד הוסיף, כי מדובר בעונש חמור יתר על המידה ביחס לאורך הפקיעה ועברו של המערער.

עמוד 1

ב"כ המשיבה עתרה להשאיר את החלטת בית המשפט קמא על כנה, מנימוקיה.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, החלטתי לדחות את הערעור. מעיון ברשומת משרד הרישוי עולה, כי רישונו של המערער פקע ביום 13.7.10. רישיון זמני הונפק לו בין התאריכים 18.11.11-18.5.11.

כבר נקבע, כי אין דינו של רישיון זמני שניתן לנהג, כדין רישיון קבוע. מטרתו לאפשר לנהג להסדיר את תשלום הקנסות ולקבל רישיון נהיגה קבוע (רע"פ 9916/05). לפיכך, גם אילו היה נתון זה מוצג בפני בית המשפט קמא במועד הדיון, לא היה מקום לשנות את גזר הדין.

זאת ועוד, בית המשפט קמא ציין במפורש בהחלטתו, כי אילו היה המערער מתקן את המחדל ומוציא רישיון קבוע, היה מקום לשקול שוב לקולא את עונשו.

אין לי אלא להצטרף לקביעה זו, ולהוסיף, כי גם אם היה המערער מתייבב לערעור לאחר שהסיר את המחדל, ניתן היה לשקול הפחתה מסויימת בעונש. שעה שהדבר לא נעשה, אין לי אלא לדחות את הערעור.

ניתן והודע היום, כ"ח סיוון תשע"ד, 26 יוני 2014, בהעדר הצדדים.